

عنوان مقاله:

سکه شناسی در دوران شاه سلطان حسین بایقرا در محدوده تاریخی خراسان بزرگ

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 6، شماره 20 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

عابد تقوی - دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

احمد نیک گفتار - سرپرست کاوش های پایگاه میراث فرهنگی شهر تاریخی بلقیس

خلاصه مقاله:

بی تردید، دوره حکمرانی سلطان حسین بایقرا (۸۷۵-۹۱۲ ه.ق)، را می‌بایست عصر شکوه هنر و ادب عصر تیموری به‌شمار آورد. در طی حکومت وی، شهر هرات-تختگاه سلطان حسین بایقرا، به مهم‌ترین کانون هنر و ادب عصر تیموری تبدیل شد. پژوهش حاضر با بهره‌گیری از روش توصیفی-تحلیلی و تمرکز بر مسکوکات ضرب شده در حکومت سلطان حسین بایقرا، تلاش نموده به تحولات اجتماعی-فرهنگی در اواخر دوره تیموری بپردازد. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد، اوزان و عیار سکه‌های عصر سلطان حسین بایقرا با توجه به عدم ثبات سیاسی و فقدان قدرت سیاسی در مرکز و پیامد آن کاهش اقتدار اقتصادی همواره دستخوش تغییرات بوده است. در این میان، برخی از سکه‌ها که در منطقه استرآباد و هرات ضرب گردیده به دلیل وجود ثبات در مرکزیت سیاسی و مذهبی، از لحاظ نقوش، عیار و وزن، از کیفیت بسیار بالایی برخوردار بوده‌اند. از مطالعه شعائر موجود بر روی سکه‌های این دوره می‌توان دریافت که مذهب رایج، تسنن (فرقه حنفی) بوده و همپای آن در منطقه استرآباد تشیع از نفوذ بیشتری برخوردار بوده است؛ چراکه تعداد زیادی از سکه‌های ضرب شده در این شهر، مزین به شعائر مذهب شیعه است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030252>

